

A MAGYARORSZÁGI BORBÉLYOK ÉS FODRÁSZOK LAPJA

BORBÉLYOK, FODRÁSZOK ÉS PARÓKAKÉSZÍTŐK SZAKKÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	5 frt — kr.
Fél évre	2 „ 50 „
Negyed évre	1 „ 25 „

MEGJELEN:

✱ Minden hó 1-én és 15-én. ✱

SZERKESZTI:

POLLÁK JÓZSEF.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓ-
HIVATAL:

BUDAPEST,

VI. kerület, Dessewffy-utca 40. szám.

Előfizetési felhívás.

Felkérjük azon szaktársakat, kik előfizetéseiket még be nem küldték, azokat minél előbb kezeinkhez juttatni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldése akadályt szenvedjen.

Az előfizetések: »Magyarországi borbélyok és fodrászok lapja« Budapest, VI. ker. Dessewffy utca 40 sz. czim alatt küldendők.

Előfizetési árak:

Egész évre	5 frt — kr.
Fél évre	2 „ 50 „
Negyed évre	1 „ 25 „

Néhány szó az olcsó munkáról.

A hány ember annyiféle a felfogás.

Más és különböző a szakmabeli főnök uraké, különböző a segédeké s ebből kifolyólag eltérő a nagy közönség véleménye is.

Mi — a jövő generáció, kik hivatva vagyunk a társadalom hasznos polgárai; az államnak tisztas adófizetői lenni, éppen nekünk őszintén megvallva nagyon fáj, ha látjuk, — miként egyes főnökeink legtöbb esetben az elejükből — daczára legjobb törekvéseiknek s hosszú éveken át szerzett tapasztalataikkal párosult szakképzettségükkel együtt a létért való küzdelmek közepett, alig-alig képesek, különösen, ha családos, ha csak valami szerencsés véletlen közbejárás mellett nem, magukat föntartani.

Mi bizony (segédek) elszörnyűködve nézünk a jövő elé, ha ezeket látjuk s meggondoljuk, hogy rajtunk a sor és hivatva vagyunk a létért való küzdelmet továbbra is felvenni.

Nem úgy adták át elődeink iparunkat, még csak három-négy évtizeddel ezelőtt, mint azt mi manapság átvesszük.

Hanem átadták azt úgy, hogy a ki azzá lett, büszke volt rá, mert társadalmilag el volt ismerve s jövője meg volt állapítva és méltán számíthatott rá, hogy családját föntarthatja, úgy hogy még öreg nap-

jaira is maradt annyija, hogy nyugodtan lehajthatta fejét, mert szerezhetett.

Manapság az nagy ritkán fordul elő, ha egyiknek másinak a sors úgy kedvez. Ezt méltán mondhatni szerencsés véletlen közbejárásának.

Azt mondják, hogy akkoriban más idők jártak és más idők járnak most.

Igen ám, én meg azt állítom, hogy nem az idő volt más, hanem mások voltak az emberek.

Tudták a jogaikat védeni s tudták munkásságukat megbecsülni, mint azt a hátramaradt okiratok is bizonyítják. Ha egyik-másik szakemberünk önálló lett, az szakadatlan tempóban reggeltől napestig, úgy a főnök, mint a segéd el volt foglalva s nem csak pusztán borotválással meg hajnyírással, hanem volt ott számtalan más teendő is.

Tehát nyilvánvaló dolog, hogy iparunknak jelenlegi állásában nem annyira az olcsó árak, mint inkább az intézményben rejlik a hiba. Valljuk be őszintén ez intézmény nem csak hibás, hanem általában rossz.

Miért? azért, mert midőn a szabad iparüzéssel együtt bekövetkezett az is, hogy iparunknak főkeresetforrását tökéletesen lenyirbálták, hogy csak pusztán a borotválás és hajnyírásra szorították le, vezérferfiaink azt a megbocsáthatatlan hibát követték el, hogy iparunkat nem tudták kellőleg védelmezni.

S ha már azt a hibát követték el, tették volna jóvá legalább azzal, hogy a lenyirbált keresetforrást, lehetőleg mással parkodtak volna pótolni, hogy iparunk ne oly csekély körre szorítottassék.

Mert rendelkezésre állott sok mindenféle, úgy mint áll még most is. Ha úgy jártak volna el hát, nehezen hiszem, hogy iparunk ilyen hanyatlott állapotban sinlődné.

Mert az csak mégis abszurdum, hogy egy kis borotválás és nyírásból kénytelenítettünk megélni, hol van meg ily körülmények közt a tisztességes megélés, midőn terhes kötelezettségekkel szemben, mint pld. a fővárosban, a hol drága lakbér, adó, segéd tartás stb. hárul a főnökre, a jövedelem a minimumot üti csak meg.

Ott még hagyján, ahol naphosszat van munka, de azon üzletekben — és ilyen a legtöbb van — ahol órákig nem fordul meg vendég s daczára annak mégis nyitva állanak egy nap alatt 15—16 órát, nagyon sajnos az állapot, ott már aztán kezdenek experimentálni. Ezek tehát a versenyüzletek.

A folytonos dologtalanság következtében, azt hiszik, ha olcsón dolgoznak, több lesz a teendő, csinálnak tarifákat az ajtófára, de legtöbb esetben az mind nem sikerül. S ha véletlenül egyik-másik megmarad az csak tengődik. De a segítők javarésze is az oly üzletekben roppant rossz helyzetben van. Megezik az ember szíve ha látja, hogyan hervadnak fiatal korukban s csak tengődnek inkább, mint élnek, mert a folytonos dologtalanság következtében — a hét alatt, — kis keresetöket elszivarozzák, az elszántabbak pedig nem ritkán elisszák. Most pedig áttérek egy mult számbeli cikkiró «olcsó munka» czimű közleményére, ki statisztikailag mutatja ki, az ország különböző részeiben divó árakat s iparkodik decorumunkat legalább annyiban menteni, hogy iparunkat ha feljebb nem, de legalább hogy «krajczáros munkások» hírébe ne jőjjünk, a mi nagyon szép és nemes gondolat. Csakhogy itt egy nagyon beteg iparággal állunk szembe s mondhatni, hogy: kitudja, hogy ez-e a valódi orvossága?

Mert levonva a konzequenciákat tegyük fel, hogy felemelődnek az árak a duplára, nehezen hiszem, hogy többet használna, mint a fuldoklónak a tyuk-szemvágás.

Itt az intézmény a hibás, a melyet alapjában kell orvosolni s az a szakférfi, ki ennek a nyitjára jön, azt valóban megváltónak ismerhetjük el.

Különben avval, úgy vagyunk, mint a hajnyiró géppel, azt is se fodrász, se borbély nem találta ki.

Gyuricskay.

EGYLETI ÜGYEK.

Értekezlet a segélyalap ügyében.

A budapesti borbély, fodrász- és parókakészítő ipartestület, valamint a budapesti borbély- és fodrász betegsegélyző és temetkezési egyesület részéről kiküldött közös bizottság február hó 19-én tárgyalta a testület kebelében alakítandó segélyalap ügyét. Jelen voltak: Mezey Péter, Joszt Péter, Pollák Gábor, Jochum Keresztély, Huszethy Mátyás, Mayer Fülöp, Hafrank Péter, Staubach Boldizsár és Reisz Antal.

Az értekezleten Joszt Péter elnökölt, ki az értekezletet megnyitotta és a jegyzőkönyv vezetésére Pollák József testületi jegyzőt kérte fel.

Az értekezlet elnök ezután fejtegette az értekezlet célját és különösen kiemelte, hogy a testület kebelében a még kezdetleges stádiumban lévő segélyalapot egy izmos intézménnyé óhajtaná alakítani; ez pedig jelenleg úgy lenne lehető, ha a betegsegélyző egyesület abba beolvadna és ezt annál inkább reményli, mert a betegsegélyző egyesület tagjai napról-napra kevesbednek, míg ha ez a testületbe olvadna, a fővárosi összes szak-

társak tagjai lennének, ennek ellenében ismét a testületi tagsági díjak 4 forintról 8 forintra volnának felemelendők.

Felkérte végre Reisz Antalt, mint a betegsegélyző egyesület elnökét, nyilatkozzék az iránt, vajjon mily áramlat uralkodik az egyesület intéző köreibben, milyen a hangulat és van-e remény a beolvadásra.

Reisz Antal válaszólag kijelenti, hogy az egyesület intéző köreibben nem talált nagy visszhangra az indítvány és különösen hangsúlyozza, miszerint habár Joszt-nak ezen emberbaráti szeretet által sugalt indítványánál magasztosabb és szebb gondolatot kívánni alig lehet — a kivétel nehézségekbe ütközik. Ezután fejtegeti ezen érveket és állításait széles alapokra fektetett beszédben bizonyítja. Végre felvilágosításként bejelenti, hogy az egyesület mindenekelőtt a testületi segélyalap feltételeit óhajta látni s csak azután terjesztheti a választmány a közgyűlés elé.

Majd Joszt Péter a következő általa készített elaboratumot terjeszti elő?

A budapesti borbély-fodrász és parókakészítő ipartestület »Segélypénztár« alapítása.

Az ipartestületek életbeléptetésének idejében minden a közügyekkel foglalkozó, vagy legalább azok iránt érdeklő iparos azon hiszemben volt, hogy ezentul az ipar terén uralkodó rendetlenségek orvoslásának ideje fog beköszönteni.

Ezen befolyás alatt a testületek elnökségei és előjáróságai működésük első éveiben tényleg elárastották az iparhatóságokat beadványaikkal a számtalan sérelmek orvoslása végett. Sajnos azonban, törekvésük a hatóságok tulszabadelvűsége miatt, majdnem minden esetben hajótörést szenvedett.

A testületeknek meg van ugyan a sokoldalú hatáskörük, de mert mindez látható kedvezményeket és jutalmakat nem nyújt, már-már népszerűségüket elvesztik és legfőbb ideje annak, hogy hasznos voltukat más téren is bebizonyítsák. És itt egész természetesen, mintegy ujmutatásul minden körülmény a humánus működésre mutat, arra a térére, ahol a legszebb siker aratható.

Mert tagadhatatlan, hogy a testületek ezen a téren nagy missiót vannak hivatva teljesíteni, mivel hogy kötelező voltuknál fogva az egyes iparágak férfait összeségében magukba ölelik és így összetartással és közös erővel képesek lesznek létre hozni azt, a mit az ipar-szabadság korszaka nem is létesíthetett, sőt el is hanyagolt. A mely iparágánál a czéhrendszer nem hagyott hátra semmit, ott a szabadipar korszaka nem is teremthetett semmit; mert összetartás nélkül, szétforgácsolt erővel nagy sikert elérni nem lehet.

A testületeknek tehát legfőbb kötelessége, hogy az ipari teendők végzése mellett, egy segélyalap létesítéséről is gondoskodják, melyből elaggott, elszegényedett, munkaképtelen és beteg tagjait segélyezhesse. Ezt tenni kell annál inkább, mert a fönt nevezett kényszerben azon eszközzel rendelkezik, mely az

intézmény fennállását biztosítja; de nem utolsó sorban azért is, mert manapság minden társadalmi osztályban azon törekvés nyilvánul, hogy tagjait öreg napjaiban a legnagyobb nyomortól megóvja, vagy legalább a kol-dusbotra jutás szegényét elhárítsa.

A sok alkalom daczára, a mi ma, különösen a fővárosban meg van, arra nézve, hogy minden családos ember még fiatal korában arról gondoskodik, hogy betegség vagy baleset következtében ő maga és családja meg legyen óva a nyomortól — még igen sokan eimulasztják azt. Pedig általában tudva van, hogy a mi iparunk nem az az ipar, hol oly könnyen vagyont lehetne gyűjteni, a miből betegség, munkaképtelenség esetén saját magát, vagy övéit ápolgatni, eltartani lehet. Ezért szükséges tehát, hogy az ipartestületek azokról gondoskodjanak, akik saját magukon segíteni nem tudnak és akik magukról gondoskodni — elfelejtettek.

A segélyalap létesítése sokféle uton és módon volna elérhető, de én csak két módot fogok ismertetni és elfogadásra ajánlani.

I.

Mindenki tudomással bír arról, hogy egy szakbeli betegsegélyző és temetkezési egyesület Budapesten fennáll, a mely 50—60 tagot számlál és a tagoknak e csekély száma mellett 5000 frtnál nagyobb vagyonnal rendelkezik. Óhajtható volna tehát ezen egyesületet arra bírni, hogy alaptőkéjével olvadjon be a segélyalapba, de természetesen azzal a kiváltsággal, hogy ennek tagjai mindazon javadalmakat élvezzék, mit eddig egyesületüktől nyertek s csak az átmeneti idő lefolyása után lépjenek a testület többi tagjai egyenlő jogokba; addig is azonban ezek csak rendkívüli segélyekre tarthatnak igényt.

Ennek a megfelelő tervezete volna a következő: A budapesti borbély-fodrász és parókakészítő ipartestület évi járulékait 4 frtről 8 frtra emeli fel, úgy hogy minden tag után 4 frt a segélyalap pénztárába folya; ez lenne tehát a segélyalap rendes és fő évi bevétele.

A segélyalap bevételi rovata lesz a következő:

1. Tagsági díjak évi 4 frtjával 350 tag után	1.400 frt
2. A testületi pénztár tiszta maradványa eddigi tapasztalatok után	350 »
3. Mulatságok rendezése a betegsegélyző egyesület által eddig is elért eredményei után (a mi egyesült erővel még előnyösebbé válhatik)	209 »

Összesen . . . 19.000 frt

4. Adakozások, tiszteletbeli tagok részéről és egyéb ajándékok, hagyományok és szubvenziók.
5. Netaláni beiratási díjak azon tagok részéről, akik mint testületi tagok azonnal rendes segélyekben részesülni óhajtanának — az ilyen beiratási díj 20 frtban volna megállapítandó.

Ezen bevételi tervezet csak 5 évi átmeneti idő alapján számítva és a beolvadó betegsegélyző egyesület tagjainak befizetését leszámítva (mert ezek rendes betegsegélyt élveznek, de ezért 5000 frtos tőkével olvad-

nak be) a tőke utáni kamatokat pedig a rendkívüli segélyezésekre fordítva — lesz öt év múlva, évenként 1750 frtot véve, legalább is befizetett tőke 8.750 frt hozzá a betegsegélyző egyesület jelenleg létező

tőkéje	5.000 »
és a már meglevő segélyalap tőkéje	600 »

Tehát összesen 14.350 frt.

Ilyen tőke meglevén, azt hiszem meglehet kezdeni a rendes segélyezés jótéteményét, melyet azután bizonyára folytatni lehet a beteg, elszegényedett, vagy munkaképtelen tagtársak javára és anélkül, hogy a segélyalap felvirágzásának útját állnók, vagy annak folytonos gyarapítását meggátolnók; annál is inkább, mert a segélyalapnak az orvos évi fizetésén kívül alig van kiadása. Hisz ugyanazon pénztárnok kezeli, aki a testületi pénztárt kezeli, ugyanazon pénzbeszedő szedi be a járandóságokat, aki a testületét szedi és ugyanazon időben, sőt ugyanazon nyugta átnyújtásával eszközli azt, stb. stb.

II.

Ha azonban a betegsegélyző egyesülettel való fuzió lehetetlen volna, akkor a segélyalap létesítését a következőképen ajánlom: Az ipartestület évi járulékait 6 frtra emelné fel, abból két forint minden tag után a segélyalap pénztárába folya; ezen tervezet tisztán csak tőkegyűjtés céljából volna megvalósítható, úgy, hogy 10 év elmúltával, évenként és pedig tagsági díj 350 tag után számítva 700 frt, a testület évi tiszta maradéka 300 »

Összesen . . . 1.000 frt,

mondjuk csak 8—9000 frtnyi tőke gyűlne össze. Ezen terv megvalósítása természetesen csak másodsorban volna ajánlható, de ha az elsővel hajótörést szenvednénk, ezzel legalább azt mutatják, hogy a szaktársak sorsán valamit lendíteni akartunk és hogy a végsikerben hiszünk: minden kezdet nehéz, de kitartással a legnagyobb akadályokat is legyőzhetjük, holott a semmitévésnek csak »semmi« lehet az eredménye . . .

A javaslatba hozott átmeneti idő elfogadása okvetlen szükséges, sőt életkérdés, a leendő intézményre, mert azon statisztikai adatok, melyeket, mint a leghitelesebb forrásból eredőknek és a mi viszonyainkra leginkább alkalmazhatóknak az általános munkás egyesület egyik évi kimutatásából vettem, arra tanítanak, hogy oly intézmény kebelében, a hol fiatal, öreg, egészséges és beteg embert tagnak tekintetnek, az általános segélyezés csak úgy léphet azonnal életbe, ha a tagsági díjak annak megfelelő magasságában szedetnek be. Az általános munkás egyesületben ugyanis, a hol heti járulékok szedetnek és három osztályba vannak a tagok osztva, a legalacsonyabb fokozatot véve alapul a heti járulékok évi járulékokra átszámítva, 6 frt 20 kr. befizetés mellett 2 frt 40 kr. heti betegsegélyben részesülnék a munkaképtelenek, vagy aggok segélyezésénél pedig 2 frt 60 kr. évi befizetés mellett heti 1 frt 50 krnyi segélyre tarthatnak igényt. Ezen kulcsccsal számítva, ha 5 frtos heti betegsegélyt és 3 frtos heti agg-

segélyezést akarunk adni hetenkint 32 krt vagyis 16 frt 64 krajczárt, mint évi járulékot kellene minden egyes tagnak befizetni. Itt azonban meg kell jegyezni, hogy a munkásegylet a fentnevezett befizetések mellett 45 frt halottjárulékot, gyógyszert, orvost, sebészeti kötőszereket, betegszállítási költségeket, fürdőt és ásványvizeket is ad; továbbá, hogy az elaggott tagok fizetési kötelezettségeik megszűnnek, a mint munkakép telenségük ki van mutatva. De megjegyzendő az is, hogy az általános munkás egylet azon évben 32.115 tagot számlált, melyek után heti járulékok fejében 224.716 frt 75 krt vett be, betegsegély fejében pedig 133.203 frt 43 krt fizetett ki. Ugy, hogy e magas befizetéseknek is több, mint a fele csak tisztán betegsegélyekre adatott ki.

Ezen tervezetek valamelyikének életbeléptetése után nem várok ugyan csoda dolgokat, tudom, hogy mindenkit boldoggá tenni nem lehet. Bukottja van, mint tudjuk, minden társadalmi osztálynak, olyanok, kik fiatal korukban gondtalanság folytán és mert a társadalom őket gyámolítani elmulasztotta; sok esetben pedig önhibájukon kívül is — koldusbotra jutnak. De az őt, vagy a tíz év elteltével bizonyára azon helyzetben leszünk, hogy szakmánk elbukottjainak egy falat kenyeret fognak nyujthatni és így komor életestjét legalább mint elalvó mécsset, uj életre hozhatjuk.

A felolvasott elaboratumhoz első sorban Mezey Péter szólt, ki kötelességet lát abban, ha a jó eszmét elősegíti, de ő is nekézéseket lát a keresztülvitelben e nehézségek különösen a testület részéről a tagsági díjnak 4 frtről 8 frtra leendő felemelésében fog nyilvánulni.

Reisz Antal a számadatok ellen szól és ő nem lát oly fényes jövőt.

Joszt Péter különösen a kényszerben lát garanciát, s biztos sikert jósol a segélyalpnak.

Végre Huszethly Mátyás és Pollák Gábor szólnak a tárgyhoz, mely után az értekezlet határozatilag kimondja, hogy ezen ügy az előljárásság elé terjesztessék mely esetben a közgyűlés napirendjére tűzheti s az, eredményről a betegsegélyző egylet értesíttessék, mely ismét a fejleményekhez képest fog intézkedni.

Ezzel az ülés véget ért.

Igazgatósági ülés.

A budapesti fodrász-segédék segélypénztár és önképző-egyesülete f. évi február hó 17-én igazgatósági ülést tartott.

Jelen voltak: Hermann János elnök, Staud Antal, Kalinin Miklós, Molnár Sándor, Gyuricskay Manó, Gier Ferencz, Mühl Viktor, ifj. Littmann Antal és Steinhauer Miklós igazgatósági tagok.

Elnök az ülést megnyitva, felolvastatja a mult ülés jegyzőkönyvét, melynek jóváhagyása és hitelesítése után az orvosi pályázatok terjesztettek elő.

A beérkezett 5 pályázó közül dr. Neumann Siegfried választott meg.

Elnök előterjesztésére — tekintettel arra, hogy Gerber Péter könyvtárnok időközben ellenőrré történt megválasztatása miatt eme tiszttét be nem töltheti, — helyébe Steinhauer Miklós választott meg. Egyuttal elhatározott, hogy a könyvtár márczius 1-én nyitassék meg. A könyvtárt igénybe vevő tagok 1 frt óvadékot tartoznak letenni és minden 14 napot meghaladó határidő után a könyv be nem szolgáltatásáért naponkinti 1 kr. bírságot tartoznak fizetni.

Titkár bejelenti, hogy a testületi előljárásság határozatba hozta, hogy az egyesület a tanoncz-felzabadító bizottsághoz 3 tagot delegálhat, örvendetes tudomásul vétetett és a bizottságba: Eöry Sándor, Hermann János és Eisengräber József választottak meg.

Végre Gyuricskay Manó az iránt interpellálja az elnököt, vajjon a közgyűlés határnapja mikor kerül megállapításra.

Elnök válaszában kiemeli, hogy az a jövő ülés napirendjét fogja kitűzni.

Több tárgy nem lévén, az ülés véget ért.

A fogak természetes színe és azok gondozása.

Közi: *Breitfeld Andor.*

Számtalanszor hallható szülők részéről azon panasz, hogy a különben szépen fejlődő gyermekük fogai nem fehérek.

A felvilágosítás erre abban áll, hogy igenis nem minden ember fogai fehérek, még pedig azért nem, mert a fogszin ép oly természeti tulajdonság, mint a bőrszin, arczzsin, szemszin stb.

Tudjuk ugyanis, hogy a légsötétebb bőrszinü, majdnem teljesen fekete. Középafrikai négerek (Congó, Benguella) fogsorai cutrastiroznak csak a sötét színü testtel. És ugyanez látható a barna bőrü népeknél is.

Már a sárgabőrü népek (mongolok, chinaiak) fogai (az utleirók szerint) szennyess színűek. Nálunk a cigányok fogai gyönyörű fehérek s a barna bőrü, szabadban élő, napsütötte alföldi is, mondhatni fehér fogakkal bir.

Továbbá tapasztalhatjuk naponta, hogy épen a feltűnő fehér bőrü egyének fogai sárgák és szürkék. Nem jelentéktelen szerepet játszanak itt a szervezetbeli általános bajok, pl. tüdővésztes hajlam, midőn a legszebb arcbőr mellett gyakran találunk szennyess, sárgaszínü fogakat, nagy befolyással lehet a foglalkozás is, mely az eredeti fehér vagy közel fehér fogakat szürkére változtatja. Ha e tekintetben a dohányzás nem kedvez a fogaknak s hogy ezek által kormosodnak, sárgulnak, az magától érthető.

A fogak és a száj gondozását már kora ifjúságban meg kell ismertetni, s ebben nevelődjék az ifju mint szükséges dietetikus életrendben, hogy később mellőzhetlen szokássá váljék. A legfontosabb főszabály tehát abban áll, hogy mindazt kerülni kell, e mi a fogakat fizikailag, vegyileg vagy mechanikailag megtámadja és a szájfolyadék megromlását okozhatja. A fogak dietetikus gondozásának gyógy- és eszköztára nézetem szerint igen kicsiny.

Nagy elterjedésben részesülnek a különféle fogporok, fogpaszták, fogfehérítő szerek, ilyen meg olyan fogkefék, egy légió szájviz és fogtinctura, a legezifrább czimek, nevek éig terjedő hirdetési magasztalások mellett.

Fölötte kívánatosnak találok az ez iránt érdeklődők figyelmét felhívni ezek összetételeire.

A rendes használatban lévő fogporok vagy összetört osztrigahéj porából vagy iszapolt krétaporból, ránkővekből, timsó és és borkőpor, fehér és piros korallokból, horzsakőből, szénsavas magnesiából, hársfaszénporból, sepia-csontból, növényhamuból stb. készülnek. Ezekhez aztán hozzákevernek majd keserű (china héj), majd szinező faporokat, hogy a hatás és hit nagyobb legyen, nehogy a szem csak egyedül élvezze a szép színeket, hozzá cseppentenek még illatos olajokat, pl. szegfü-fahéj, menta stb. olajokat a szaglász illatos örvendeztetésére.

Mіндеzen porok kisebb-nagyobb mértékben a fogkefén használva dörzsöltetnek, s koptatják a fogakat. Ide járul még sulyos voltánál fogva, hogy azok a szájfolyadékban alásülyednek s reá ülepednek a már meglevő fogkörre s ezt gyarapítják, vagy önmaguk kezdik képezni, a mennyiben a fogrészek közé beletapadnak.

A szénpor lebeg ugyan a szájfolyadékban, de ezt ismét a fogkefe viszi annyira, hogy ezt aztán bele is dörzsöli az ínbe, — s idővel az ín szegélyt megfektetik.

Azt állítják, hogy a fogporok feladata a mechanikai tisztítás a vegyi behatású savak és szagos anyagok ellen felszívás által az ínnek megvédése a föllazulásától s hogy a fogporok oly finomak legyenek, nehogy a fogat koptassák. Ez állítólagos czélt az által lehet elérni, ha fogporokat egyáltalán nem használnak, mert a szabad szemmel még oly finomnak látszó por is elég kemény, hogy köszörüljön, koptasson és a savak és szagos anyagok felszívása, ha meg törénik is talán, csak a por egy részével visszatartatnak a fogak között s a fogkör lerakódásra vezetnek, s így épenséggel nem megvédeni, hanem előmozdítani fogják az ín föllazulását, de egyéb bajt nem is okoznának a fogporok, mint a lekoptatást, a mi több évi használat után bármely fogpor áldása szokott lenni, ami magában elegendő ok arra nézve, hogy a fogpor használatától bárki is őrizkedjék. A fogpaszták és fogszappanok majdnem kivétel nélkül szintén ama fogporok valamelyikéhez hozzá kevert szappant és illatos szert tartalmaznak és hatásuk azonos a fogpor hatásával, tehát ugyanazon megítélés alá esnek.

Egyáltalán a fogporok s hasonló szerek, melyek a tisztításra és szájszagosításra való czéllal használtak, úgy tekintendők, mint az ókor hagyományai.

Már a legrégebbi egyptomi és görög időkben állították össze az orvosok az illatszerek furcsábbnál furcsább keverékeit a szájviz szagtalanítására és illatosítására. A rómaiaknál a caesarok idejében ezen szájkultus annyira el volt terjedve, hogy Martiál, a klasszikus gunykölthő kiméletlenül ostorozza Fascenió híres illatszerész nőnek pastilla-falását és Maximina festett fogait. Az annyira udvarias Ovidius azonban jóakarólag

figyelmezteti ama egyéniségeket, hogy a kiknek kellemetlen szájszaguk van, az soha se beszéljen éhgyomorral és mindig álljon távol az illető arczától, a kivel beszél. A fogfestő szerek nálunk, szerencsénkire, nem divatosak s így ezek ellen felesleges sikra kelni. Noha az ilyen szokások keleten jelenleg is elterjedve fönnállanak, így pl. a japáni nő, midőn férjhez megy, fekete festő anyagot tartalmazó (létel) nedvével megfekteti fogait, jelöl annak, hogy ezentul nem keresi azt, a kinek tetszeni vágya; Jáva szigetén pedig csak a megaranyozott fogak szépek. Nálunk az előbbi sorokban említették ellentétét tapasztaljuk: ugyanis, sok hiu és fogainak természetes színével elégedetlen férfi és nő minden áron megfehéríteni óhajtja azokat, s így gyakran fordulnak charlatanságokhoz, miáltal fogaik rövid ideig meglepően megfehérednek ugyan, de az ehhez használt erős savak egyuttal elpusztítják a zománczot és a visszaesés az előbbi állapotba annal hevesebb lesz, mivel most fogaik nemcsak nem fehérek többé, hanem a felépő szű folytán egészen sárgák, kormosak lettek, s végül pedig a fogszű elterjedése után is töredeznek.

Ez utóbbi vázolt következményekkel jár a higanyos kendőző szerek használata is. Kevésbé ártalmasak a szájvizek, nem szólhatunk általában (kivéve J. G. Poppfélé, Anatherin, Gensil és Kothe szájvizeket), mivel ezen szájvizek elismert jó hatásúak. A baj azonban az, hogy összetételüket nem lehet tudni, mert (kivéve a fent elősorolt szájvizeket) azok a híres vizek mind megannyi titkok egy diszes palaczkban, virágos vignette alá rejtve, számtalan czélokra üdvösnek ajánlva, utólcél lehetetlennek és páratlanoknak magasztalva és végül a hiszékeny közönségnek méregdrágán eladva. Az ár még csak mellékes dolog, mert ha nem is ér meg a «tinctura» annyit, mint a palaczk, melyben árulják, ez még senkit se tesz tönkre, de ha ily ismeretlen összetételű folyadékokban esetleg savak vannak a melyek a fogakat megtámadják, ez már nem közömbös dolog többé. Szintugy nem tekinthető az ily áruba bocsátott szájvizek használata helyes eljárásnak, már csak azért sem, mert itt egy meglehetősen kérlelhetetlen logikát (Syllogizumot) lehet föltalálni.

1-ször a szájviz összetétele ismeretlen; mert most erről lehet szó, vajjon orvosság-e? tehát ható anyagot tartalmaz-e? vagy nem? ha igen, akkor az a kérdés, vajjon az a ható minőség megfelel-e minőség és mennyiség tekintetében azon betegségnek (ezen esetben egy betegségnek), a melynek gyógyítására használtatik, ha nem, akkor fölösleges, föltéve, ha nem ártalmas az összetétele.

Midőn egyáltalán nem valami tárgyilagos betegség az, melynek gyógyítását a szájviz eszközölni hivatva lenne, hanem csupán az ín üdítéséről van szó, a szájban pedig különben egészséges viszonyok uralkodnak, akkor vagy éppen nem lehet szájvizet használni, vagy ha valakinek ez különösen kellene, úgy a szakértő megfelelően fog utasítást adni, de nem jó önhatalmulag ujsági hirdetések után indulni.

Vannak esetek, midőn bizonyos szájviznek ideig

lenes vagy állandó használata nemcsak hasznos, hanem mulhatatlanul szükséges is, ha valaki ilyen esetben valamely önkényüleg választott ettől-attól dicsért cont. vagy tinkturát karol fel gyógyszernek az, ha talán nem is egyenesen, de közvetve bizonyára ártani fog még bajának az által, hogy egy megfelelő helyes kezelést mellőzve, baját öregbedni, elharapóznai engedi. Rendes állapotban az összes szájtisztító apparatus egyszerű s nem áll több mint következőkből: fogkefe, kézi szappan (pl. glicerín szappan) egy pohár nem tulhideg víz s egy fogvájó, valamint hasonczélu selyem gombolyag.

A fogkefe használatának helyes módja nem az, a mit a legtöbben követnek, midőn azt erősen a fogakhoz dörzsölve harántul, vízszintesen huzzák.

A helyes fogkefézési mód abban áll, hogy az ember jól megválasztott fogkefét a fogak hosszában, tehát függőlegesen alkalmazva s így föl- és lefelé huzva meg kell kefélni a fogsorokat kívül és belül s a rág felületeken, hogy a kefézés eredményes, legyen szükséges tudni, miszerint a főczélt úgy érjük el, ha a fogak közötti részekből is minden nyák ülepedéket kikefélnünk s e végből kell igyekeznünk, hogy a kefével ezen részekbe behatoljunk s ezt pedig oly kefével eszközölhetjük, melynek sörtéi nem tulságos lágyak, sem pedig egészen merevek, hanem közép keménységű és hajlékony sörtéűek. Ebből tehát kitünik, hogy a lágy, mindenféle néven árult rossz szőr és gummi fogkefék a fent említett czél elérésére nem alkalmasak, szintugy kerülendő a fogaknak kendővel vagy ujjal való törülése, mert ezek által a fogrészekbe nyomjuk ép azt, a mi eltávolítandó. Használat előtt jó a fogkefét glicerín szappanon gyöngén végig huzni s így a szappanos kefést használni, de felesleges ebből annyi, hogy a szájban habot verjen, a mi sokaknak utálatos.

Ha valaki nagyon undorodik a szappantól s nem válhatik meg a fogpaszta használatától, ám tegye, azonban, ilyenkor czélszerű az ismeretlen összetételű fogpasztát szakember ajánlata után felhasználni.

A ki nagyon nyughatlan az iránt, hogy fogai minden áron fehéreknek tünjenek fel s nem akar elállani a fogpor használatától, annak, hogy rosszabbhoz ne nyuljon, iszapolt kréta-port (a gyógyszerhárból) ajánlhatni, ez a rosszak között a legkisebb rossz, de idővel fogkövet csinál s erre aztán gondot kell fordítani.

A fogvájó használata nélkülözhetetlenül szükséges mindenkinél különbség nélkül, ugyanis az ételmaradékok a fogrészekből máskép nem távolíthatók el, ezeknek visszamaradása pedig rothadást, erjedést a nyál részéről és idővel a fogaknak ezen részekben való szuvosodását vonják maguk után.

Vannak, kik a fogvájó használatát illedelmetlennek tartják s ezeknek némi részben igazuk van; azonban ha valaki nem étkezés közben, hanem étkezés után és illő kiméletes módon a társaság irányába használ fogvájót, azt senki sem fogja eltiltani.

A fogvájók között a legjobbnak tekintendő a lúdtolból készült fogvájó, a mely vékonysága és ruganyossága folytán czélirányosan alkalmazható.

Azon esetben midőn a fogak oly szorosan állanak, hogy a fogvájó nem megy körükbe, akkor leghelyesebb mód nyitott selyemmel pótolni akként, hogy egy drb. selyemmel a mutató és hüvelykujjal mintegy fűrésztsinálva behatolni s egy-két huzás rendet csinál.

(Természetes ez utóbbit akkor lehet végezni, ha magunkba vagyunk.)

Tárgyam kiegészítése gyanánt még néhány életrend szabályt csatolok ide.

Nem szabad a fogakat oly erős műveletekre használni, melynek ellenálló képességüket kockáztatják.

S egyáltalán nem szabad a fogakkal kemény tárgyra harapnunk, pl. czukor, dió, mogyoró, csont stb. a fogak nem lévén törő-harapó és hajlító fogak, ugyan, ezért a varroczerina leharapása is ártalmas a törékeny üvegszerű zománczon, ez által nagyon könnyen keletkezhetnek repedések s az ily fogak ki vannak téve a mielőbbi szuvosodásnak.

A tulhideg víz s a forró étel is nagy befolyással van a fogra nézve s ez által keletkezik a leggyakoribb szuvosodás. 100 fog szuvosodásnál bátran lehet állítani 90 a hideg, vagy a tul meleg étel élvezete következtében áll be.

A savanyu anyagokat nem szabad élvezni, míg a fog elvadás be áll, a mi nem egyéb, mint a gyökhártya legfelső, t. i. az íny alatti szélének izgatottsága és a savak által eszközölt megdurvulása, mihelyt az elvadás nyomát észre veszszük, azonnal öblítsük ki a szájat 1—2 kortynyi sóborszeszszel kevert vízzel a sav higítása és gyöngítése czéljából.

A fogkefézést már kora gyermekkorba, mihelyt elég számu foggal bir a gyermek, meg kell kezdeni erre utóbb betanítani s e tekintetben mindig felügyelni.

A kefézés módja ne legyen más, mint a fönt leirtott és különös figyelembe részesíttessenek.

Az alsómetsző és kis örlő fogak belső (elvi oldala) a miért is a kefét csucsával kell a szájba vezetni, míg a külső oldalon az egész sörte felület alkalmazandó.

Tisztítás után higitott sóborszeszszel öblíteni mulaszthatatlanul szükséges, mivel ez által az íny és a szájüreg erősödik.

A ki ezen műveletekhez szorosan tartja magát, az méltán meggyőződhetik fogai és szájának épentartásáról.

A hajviselet különböző tartományokban.

Minden tartománynak, népnek, meg van a saját hajviselete. Sőt majdnem minden országban — és ez csak a pórnépnél — vidék szerint meg van egy bizonyos hajviselet divat. Így például hazánkban egyik megyében a kontyot viselik felpántlikázva, máshol szalaggal egy fürtbe fonja a pór leány haját stb. Ez csak a pór népnél van így mindenhol, mert a műveltebb osztály Európában az egyöntetű divatot tartja szem előtt.

Másképen van ez azonban más világrészekben, hol az európai divattal lépést nem tartanak.

Igy például mindjárt először nézzük meg Chinát, a hova ezelőtt idegen embernek belépni nem volt sza-

bad, s e czélből magas kőfalakkal kerítették. Innen van az, hogy az európai divat sem hatolhatott be hozzájuk.

Chinának egy kis részében, melyet az ugynevezett kalmukok lakják, ruházatuk egy hosszú hálóköntöshöz hasonló kabátból áll. Hajuk a homlok fölött szétválasztva van és csucskásan felfésülve. Két széles fürt, mely gyakran a derékon alól csüng le, képezi hajdivatjukat. Legfőbb diszük a nemzeti sapka (machlai), mely ezen törzs minden osztályánál nagy tiszteletben részesül. De nézünk egy történetileg nevezetes országot és különösen annak egy részét, az Oroszországban fekvő Georgiát, mely a Fekete- és Kaspi-tenger között terül el. Az orosz Kaukaszusnak provinciája és melynek székvárosa Tiflis. A mint tudjuk, sok ellenségeskedés után került csak e kis tartomány Oroszország kezébe. De nem a jelenlegi Georgiáról akarunk szólni, hanem még az ókoriról, t. i. midőn ott mintegy 5000 évvel ezelőtt David király unokája, Támár királynő uralkodott, ki általános szeretetben és tiszteletben részesült erényeiért, úgy hogy maig is ezen tartomány lakói minden jó intézményüket neki tulajdonítják. A mint az 1882. évi október 21-én megjelent »Elegance Parisienne« című lapban látható és Támár királynőt ábrázoló arcképen kivehető — haja közepén elválasztva és két füle fölött omlik le csigában. Hivatalos ügyekben történt megjelenésénél azonban a fej hátsó részén összetűzte haját és fejét gyöngyökkel bőven kiczifrázott magas tiarával fedte. Most pedig tekintsünk be Törökországba. Az európai és ázsiai törökök faji különbsége nagyon változó. De a mint több keleti utazó állítja, — az ottomán nők leginkább hódolnak az európai divatnak. Az európai török nők kis lenge hajfürtöcskéket hordanak, melyek gyakran gyöngyökkel diszitett turbánnal fedvék, de nem ritka náluk a magas hajviselet sem, a melyet drága kövekkel szoktak ékíteni. A férfiak mindegyike rövid haját visel. Az archipelaguson Scio szigetén is a nők a magas hajviselet divatját gyakorolják — csak hogy ezek diadem alaku gyöngyök — vagy lánczokkal körítik. A fésülés elöl két csomóban végződik.

Tekintsünk be Perzsiába, ott lenge göndörített hajfürtök képezik a nők fésülési divatját. A perzsiái férfiaknak fényes fekete gazdag hajzatuk van. Viseletük a törökéhez hasonló. Rendesen fejtakaróul a turbánt használják. E két nemzethez leginkább hasonló Egiptom; a hol a nép szokása az előbbiekhöz hasonló. Lakosztályuk itt is 2 különrésze van osztva, és pedig férfi és női lakosztályra. A nők itt is sűrűen elfátyolozzák arcukat, de azért nincs kizárva, hogy bájaikat idegenek előtt nagyon sokszor szeretnék fitogtatni. Az egiptusi nők hajukat egy vagy két fürtbe fonják — melyek szabadon lógnak le a háton, némelykor azonban fel is tűzik. Hajukat nem igen ékítik, hanem annál inkább a kezet, orr és fült értékes vagy értéktelen fémekkel, a mint vagyoni viszonyaik megengedik.

A falathok Közép-Szudán lakói. Ez egy különös faj, mely a négerektől egészen különbözik.

Van még ugyanott egy más faj is, mely az előbitől nagyon eltér minden tekintetben, ezek az ugyne-

vezett kopti keresztények, kik a régi egyiptomiaktól származnak. Világos arczbőrük, széles hosszú arczuk és hosszú selyemhez hasonló sötétszinű hajzatuk van, mely sűrűen fonva fekszik a fejbőrön.

Algierben a körülbelül 30.000 európain kívül — laknak még az ugynevezett berberék, arabok, maurok, törökök, zsidók és négerék. Ezek közül a berberék legnagyobb számmal vannak képviselve, miért is ez az uralkodó osztály. Többnyire falvakban pusztá kőből, vagy agyagból rakott, pálmagalyak, csadé, vagy szálmával fedett sátrakban laknak. Butorzatuk néhány birkabőröből áll, mely fekvőhelyül szolgál. Ruházatuk: az ugynevezett »Hykes«, mely egy téli nagy kendőhöz »Plaid«-hez hasonlít, vagy pedig köpeny, mely éjjeli takarójukat helyettesíti. Az asszonyok is a »Hykest« hordják, csak hogy az alatt tunikát viselnek. Itt a nők nem fátyolozzák el arcukat, mint az arabok és hajzatukat szabadon hagyják a vállra omolni. Testrészeiket festik és különösen körmüket és tenyerüket piros festékkel szinezik.

Az abissinok hajzatukat, mely elég hosszú és e mellett elég vastag — felfelé fésülve hordják, úgy hogy minden hajaszáluk az ég felé áll. Ha tán az a kérdés merülne fel, vajjon hogy lehet az, hogy oly hosszú haj mereven megálljon, egyszerűen utalhatunk arra, hogy ezt már gyermekkorukban így szoktatják — és hajzatuk elég durva arra, hogy ezen természetellenes állást foglalja el. Ékítőményük egy fából faragott balta mely nem az állam védelmére, mert ez arra nagyon is alkalmatlan — szerkezeténél fogva — hanem a vadállatok, jobban mondva rovarok pusztításához használják, melyek ott bőven teremnek.

Közép-Abissiniában a négerék hajzatukat két gömbölyű erős fadarab segélyével fodorítják, mely nagyon hasonló a hajsütő vashoz. Az előkelőbb osztály hajzatát több apró fürtökben fonja, melyek a homloktól parallel vonalban a nyak legvégső pontjáig futnak. A középső 3 fonat kicsiny, az utána következők pedig mindig kisebb alakban láthatók. E hajviselet úgy a férfiak, mint a nőknél jelentkezik. A nők különösen sok időt használnak a fésüléshez. Hajukat guibicének nevezett hajkenőccsel kenik — nem egyéb, mint olvasztott vajnál — mely, ha azon forró éghajlat alatt a nap által érintetik, oly büzt terjeszt, mely egy európainak sem lenne kellemes a szaglásra — és bizonyára sokaig visszaemlékezne ezen illatszerre.

Hajzatuk puha selyemhez hasonló — és a nők — a fentebb leirt hajfonatba, fűzöt illesztnek — melyre többnyire 3 darab a mi huszkrajczárosunknak megfelelő ezüst darab van fűzve, melyekbe gyakran gazdag czirádák vannak bevésve. Egyet a homlok közepén egyet-egyét pedig oldalt hordanak. A fűző rendesen fekete, gyász esetén azonban fehérre használnak.

KÜLÖNFÉLÉK.

A fodrász-segédék bálja. A márczius 5-én tartandó bál iránt különösen a szaktársak részéről általános a meleg érdeklődés. Számos tudakozó levelek érkeznek a bálbizottság irodájába, melyeket a bizottság elnöke Hermann János és titkára Kászonyi Lajos intézik el a legnagyobb gyorsasággal és tapintattal, úgy hogy minden jel most már arra mutat, hogy a siker biztosítva van. A női tánczrendek már meg vannak rendelve, még az eddigieknél is diszesebb kivitelben, melyekben a hölgyek a bál egy méltó emlékét fogják birni. — Felkértek ez uton ismételve azok, kik tán meghívókat nem kaptak és erre igényt tarthatnak — forduljanak az iránt a bálbizottság irodájába (IV. Granátos-utca 8. sz.)

Meghívó. A budapesti borbély-, fodrász- és paróka-készítő ipartestület előljárósága márczius hó 5-én a testületi helyiségben (IV. Granátos-utca 8. sz. a.) ülést tart, melyre a tagok ez uton is meghívotnak.

Könyvtár-megnyitás. A fodrász-segédék segélypénztár és önképző egyesületének könyvtára ma nyitattik meg, illetőleg az első könyvtári nap kedden lesz. Egyleti rovatunkban már ismertettük a feltételeket, melyek mellett a tagok könyveket kapnak. Különben is a körözvények e tárgyban már szét lettek küldve.

Egyesületi orvosválasztás. A segélypénztár a budai oldalon egy orvosi állást rendszeresített, melyre dr. Neumann Siegfried választatott meg (lakik II. ker., Kacska-utca 26. sz. a.) Működését a mai nappal kezdi meg. Az ujonan megválasztott orvoshoz nemcsak a Budán és Ó-Budán lakó tagtársak fordulhatnak, hanem a pesti részen lakók is.

Helyiségváltoztatás. A budapesti borbély-, fodrász- és paróka-készítő ipartestület hivatalát május 1-én a Gyár-utczába teszi át; az új helyiségért 50 frttal olcsóbb bért fizet és a testület igényeinek is jobban meg fog felelni.

A bajusz mint pemzli. Lord Ch.-nak volt két óriási birtoka London mellett és egy hatalmas bajusza az orra alatt.

A birtokára nem volt büszke, de a bajuszával henczegett az egész világ előtt.

E. . . herczegnek volt egy megyéje Magyarországon, de bajusza nem volt, mert borotválkozott.

E. . . herczeg nem volt büszke birtokára, de a bajuszára sem, hanem lord Ch.-ra rettenetesen haragudott.

Egy társaságban dicsérgették a lord bajuszát.

E. boszusan szólt a lordhoz: mennyiért adod el a bajuszodat.

— Minek az neked, kérdé nevetve a lord.

— Pemzlit akarok belőle csináltatni.

— Az én bajuszom nem arra való, felelt sértődve a lord.

De adok érte egy milliót!

— A világ minden kincseért sem adom oda.

E. fölkelte helyéről és így szólt:

— «Hát fogadjunk, hogy 10 frankért is nekem adod.

— Mibe?

— A mibe akarsz.

— Kétszáz font. — Áll. A körülállók egész este nevettek a bolond fogadás fölött.

Másnap tele voltak a lapok ezzel a hirdetéssel:

«A ki nekem lord Ch.-ron bajuszát elhozza, kap tőlem kétszáz font sterlinget E. . . herczeg.»

A lord kedvetlenül olvasta reggeli teája mellett ezt a hirdetést.

Hiszen ezért meg is ölnék, csakhogy a bajuszomat elvihessék és gyanakodva nézett a komornyikjára.

Az nap nem ment ki a házából, másnap nem fogadott vendégeket.

Harmadnap körülugta a slafrokkját pisztolyokkal és három-lépésnél közelebb nem engedett senkit sem hozzá lépni.

Negyedik nap bezárta és eltorlaszolta a hálószobája ajtaját és nem beszélt senkivel.

Ötödik nap becsomagolta a kétszáz font sterlinget, melléje tette a szép bajuszt és ezt a levelet írta E.-nek:

— Itt van a bajuszom, csináltasson belőle pemzlit!

Levél a szerkesztőséghez.

Tek. Szerkesztő Ur!

Szaklapunk 4-dik számának vezérczikke a vasárnapi munkaszünettel foglalkozik, többek között azt is mondván, hogy: «Látszólag a borbély és fodrász gondol existenciájára a legnagyobb veszedelmet». Engedje meg szerkesztő ur, hogy én is hozzá szólhassak — ezen mindnyájunkat oly közelről érdeklő üggyhez — már csak azért is, hogy a félőket némileg megnyugtassam. Tehetem ezt azért, mert én már tapasztaltam valamit a vasárnapi munkaszünetet illetőleg. Mi székesfehérvári borbély és fodrászok 1890-ben közös megállapodás folytán elhatároztuk, hogy üzleteinket májustól kezdve október 1-ig minden vasár- és ünnepnapon d. u. 3 órákor becsukjuk. Mi ezt igen szépen meg is tartottuk, még pedig — minden anyagi kár nélkül, mert kivéve az első és második vasárnapot, midőn még nem lévén a közönség hozzászokva, jött egy-két vendég. Nem tapasztaltunk semmit ami üzletünk hátrányára lett volna, de legjobban akkor láttuk, hogy nincs belőle semmi kárunk — és hogy vendégeink is mily szépen hozzászoktak az általunk önként létesített munkaszünethez midőn lejárván a megállapított idő, üzleteinket ismét nyíva tartottuk. Az első vasárnap a záridő után egy vendégünk sem volt, a másodikon is csak egy-kettő mutatkozott; szóval hetek kellettek hozzá, míg üzletünk menete ismét a régi mederbe volt terelhető. És így, mi székesfehérvári borbélyok és fodrászok — egy idényi tapasztalat után — összes szaktársaink megnyugtatóására kijelenthetjük, hogy a vasárnapi munkaszünet nekünk hátrányunkra nem fog lenni, ha az ipartestület által a kamarához beadott memorandum értelmében lesz megállapítva. Előnyeink inkább lesznek belőle pl. azok, mit cikkiró is felhoz, és előny az is, hogy nemcsak az üzlettulajdonos, de a segéd is szabad lévén, nem kell neki hétfőn, vagy más napon kimenőzni. Ez által el lesz érve az, hogy segédeink is kellemesebben töltik el szabad idejüket, mert találnak maguknak társaságot inkább, mint hétköznapon, előny lesz az üzlettulajdonosra azért, mert segédje ez által egész héten üzletben van és nincs annak kitéve, hogy ha valahová hívják — vagy üzletét bezárja — vagy egy vendéget elszalaszt, a mi

pedig oly üzletben, hol csak egy segéd van, igen könnyen megtörténhet. Az én véleményem tehát az, hogy a vasárnapi munkaszünet nekünk előnyös fog lenni.

Végül még Krámer Domokos szaktársamnak ugyan e számban közölt levelére bátorkodom azon megjegyzést tenni, hogy pártolom nézetét, hogy tenni kellene valamit a «legpiszkosabb konkurencia» megszüntetésére, habár nálunk nem lehet éppen a legrosszabbat mondani, habár itt is van konkurencia, de nem a piszkosabb fajtából való, mert árjegyzék nálunk egy üzletben sincs.

Lehetne ezt az ügyet egy országos értekezleten elintézni és talán ez volna a legjobb, de legköltségsébb is és így kétes a siker. Lehetne talán e szaklap által oda hatni, hogy minden városban kísértsék meg a szaktársak maguk között, mintegy házilag elintézni. Én ugyan ennek a sikerében is kételkedem, de ez nem oly költséges, mint egy országos értekezlet és ha lehet valamit kívánni, csak ez uton gondolom elérni.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

F. M. Losoncz. Habár igazat kell adnunk, de a személyes támadások oly természetűek, hogy azoknak se vége, se hossza nincs, s mindig élesebbé válik s csak a lap reputációjá szervenve általa; azért csak helyesebb, hogy a közleményt ezuttal fel nem használtuk. **H. S. Sott.** Habár annak idején az előfizetéseket nem mi vettük át, a lapot küldeni fogjuk s előfizetését leszámítjuk. **L. S. Budapest.** Szaktárs ur közleményéhez hasonló tartalmu közleményt már előzetesen küldtek be, mit sajtó alá adtunk, s így igen rossz benyomást tenne, ha ezen egy thémáról, mely különben igen üdvös — oly sokat írának. **B. L. Sz.-Fehérvár.** Meg vagyunk arról győződve, hogy lapunknak legjobb barátja.

Nyomatott az »Országgyűlési Értesítő« kő- és könyvnyomdájában Budapest, Granátos-utca 1. szám.

DRASKÓCZY-féle

„Non plus ultra“ BOROTVÁLÓ-SZAPPAN.

Borbély és fodrász urak figyelmébe!

Van szerencsém tiszteletteljesen a legkitűnőbb minőségű **borotváló-szappant** szíves figyelmükbe ajánlani; a legszolidabb kiszolgáltatást hazafias őszinte kötelességemnek ismerem, amelyről gyáram 22 éves fennállása és folytonos virágzása bizonyító erővel tanuskodik. készítményeim a székesfehérvári országos kiállításon a magasabb kitüntetésbe részesültek.

Magyarországi gyári raktár és megrendelési irodám.

Leuchter Ignác urnál

BUDAPEST, VII. Akácfa-utca 32. szám.

Ugyanitt kapható valódi NIZZAI SESÁM-OLAJ kilója 70 kr.

Midőn tisztelt vevőimet előre is pontos kiszolgáltatásról biztosítom és magamat méltányos figyelmükbe ajánlom, vagyok hazafias tisztelettel

Krasznai Draskóczy Sándor
szappan-gyáros.

Non plus ultra szappan, csomag 50 kr., kilója 55 kr., olcsó minőségű kilója 38 kr.

DÁVID és ROSENBERG

első szegedi szappan és illatszer-gyár

Gizella-tér 1. SZEGEDEN. Gizella-tér 1.

Ajánlják a legjobb minőségű

PÁLMA BOROTVÁLÓ SZAPPANT

1/2 kilos hosszú rudakban vagy tejszés szerinti sulyu darabokra, darabolva 5 kilos postacsomag vételnél 42 kr. kilója; nagyobb vételnél a mennyiséghez arányítva megfelelőleg olcsóbban.

Ezen borotváló szappan világszerte elismert, hosszantartó nagy habot ad, igen kellemes illatu és az arc bőrt finomítja.

A legjobb minőségű s a legkedveltebb

BAJUSZPEDRŐ

ma a *Breitfeld Alajos-féle*

„Ilyen sincs”

bajusz puhító kenőcs. Kapható fehér, barna és fekete színben.

1 tuczat ára 1 frt 20 kr.

1 doboz eladási ára 20 kr.

Kapható a feltaláló és készítőnél

Breitfeld Alajos fodrásznál,

IV. ker., Dorottya-utca 13. szám.

HAJMŰFONÁS.

Alólirott tisztelettel értesitem, a t. cz. szaktárs urakat, hogy elfogadok mindennemű hajmű-fonásokat ugymint: **óra és nyaklánczok, női karkötők, gyűrűfonást, fülbevalókat, broszokat** a legszebb és pontos tiszta kivitelben készítek, kifésült női hajból a legjutányosabb áron; a megrendelésnél a kész mintáim üzletben megtekinthetők.

TOKODY FERENCZ FODRÁSZ,

Főüzlet: VI. ker. Nagymező-utca 45. sz.

Fiók-üzlet: VI. ker., Podmaniczky-utca 1. sz.

KENDI A,

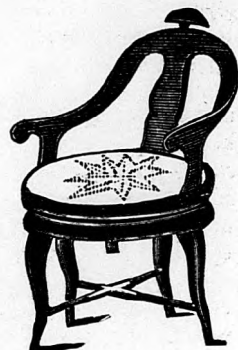
forgatható fodrász székek

egyedüli gyári raktára.

BUDAPESTEN,

IV. ker., Károly-utca 10-ik bolt.

Elvállal *tükrök, márvány asztalok, mosdó, ruhafogasok* stb., fodrász-terembe való butorzat s állítását *jutányos áron.*

NÉMETH JÁNOS

műköszörüs és aczéláru kereskedő
BUDAPEST

IV. ker., Sütő-utca 6. szám.

Elvállal különösen a fodrász urak részéről köszörülésre beretvákat és ollókat.

Ajánlja dusválasztékát jól üregre és francia kiköszörült beretvált, úgy mint minden nagyságu legjobb minőségű **hajvágó ollókat, fenő szijak, lehuzó kövek, hajfodorító vasak, köpölőző gépek, érvágó gépek, mindennemű foghuzó szerszámok, tyukszemvágó kések, körömcsipők és ollókat.**

Ezen áruim a legjobb minőségben kaphatók és a lehető legolcsóbb árakat szabok.

Valódi Bariquand **hajvágó gépek** három nagyságban, vágó **5 frt 50.** A gépek köszörülése **1 frt.**

Különös figyelmet fordítok arra, hogy a *megrendelések pontosan és gyorsan eszközöztessenek.*

Nem tetsző árúk **8 nap alatt** kicseréltetnek.

→: *Arjegyzéket ingyen és bérmentve küldök.* ←

Bariquand-féle hajnyíró-gép

a legnagyobb választékban található raktáromon.

Ezen általán nagy keletnek örvendő gépem a hozzávaló fésűk alkalmazásával 3-féle hosszúságra nyírják a haját és a fodrász-üzletek nélkülözhetlen eszközét képezi.

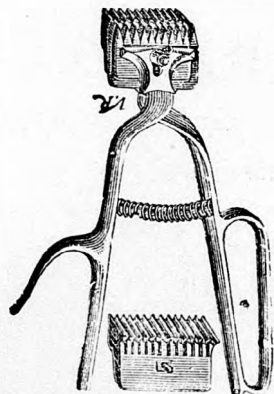
Hajnyíró-gép **5 frt 50.**

Szakáll nyíró-gép **3 frt 50.**

Ezen kívül a legolcsóbb ár mellett a gép minden darabja egyenként nálam kapható. Postai megrendelésnél az eltörött gép számát kérem csak megnevezni.

WURMLINGER HENRIK

Budapest, VI. ker., Nagymező-utca 42. sz.

A magyarországi borbélyok és fodrászok lapjának bizományi raktára
Budapest, V. ker., Dessewffy-utca 40. szám.

Kivonat a nagy árjegyzékből.

<p>Forgó-székek Fejtámlával bécsi 14.50, 16.— és 19 frt, tömör-fából hajlitott frt 13.—, 13.50 és 16.50</p> <p>Minden a borbély és fodrász üzletekben szükségelt illatszerek és kenőcsök eredeti gyári áron.</p> <p>Nyakszirt-pemet és rizs por-pamacs (pufferli). Hajsütő-vasak különböző nagyság és minőség szerint.</p> <p>Hajfestő-szerek mint</p> <p>Végétale Dr. Riccard-féle Melanogéné és az arany szőke Orein gyári áron.</p> <p>Toilette asztalok márványlappal vagy a nélkül 9 frttól—14 frtíg.</p>	<p>Toilette-asztal teljes felszerelés fehér és kék színben.</p> <p>Borotvák német és francia homoruan köszörülve drbjá 1.50—3.50-ig.</p> <p>Ollók német és francia legfinom. minőségű drbjá 2.50—3.50-ig.</p> <p>Bariquand-féle haj- és szakályníró gépek 4.50—6 frtíg.</p> <p>Kézi-tükrök. NAGYSÁG SZERINT.</p> <p>Bérllet-jegyek. 40 krtól 1 frtíg.</p> <p>Toilette-tükrök különféle nagyságban, nagyság szerint legjutányosabb áron.</p>	<p>Fodrász fésük tucatzja frt 2.40—4.50-ig. Mindenféle más fésű nagy választékban.</p> <p>Réz-tányérok. egyszerű és dupla, sárga réz és aranyozott, nagyság szerint. Hozzávaló esinonnan kidolgozott vasrud darabja 2 frt.</p> <p>Fenő szijak és hevederek különféle nagyság és szélességben 70 krtól 3.50-ig.</p> <p>Fenő-kövek: Olaj kövek darabja frt 1.50, 1.80 és 3.— A legjobb minőségű felülmulhatatlan jóságú Svaty-féle Alumin-kövek drbjá 1.50 és 2 frt.</p>	<p>KEFÉK. Forgó kefk drbjá 5 frttól 9 frtíg. Hajkefék nyéllal és nyél nélkül nagyság szerint.</p> <p>Bel- és külföldi pipere szappanok a legolcsóbbtól a legfinomabbig gyári áron.</p> <p>Czímablak arany írással és művészi esien kidolgozott uri- és női fejekkel áruk, nagyság szerint.</p> <p>Hbverő és mosdó borbély tányérok darabja 25, 35, 45 és 60 kr.</p> <p>Kitünő minőségű borotváló szappan kilója 52 kr.</p>
--	--	---	--

A fent elősorolt tárgyakon kívül minden a **borbély- és fodrász-üzletekben** szükségelt áruk egymint: **arcvizek, hajporok, montir-fej, szeg-kalapács és fogó, kartács, tresurpad, sodrógép, aczél gereben, gereben srófok, körömcsepők és ollók, hajpor bojtok, vízsórók, szagtalan sesam olaj, hajtúk** a legjutányosabb áron kaphatók.

Kivonat az illatszer árjegyzékből:

Az árak 12 darabra vannak szabva.

<p>Fejmosó viz. frt. kr.</p> <p>515 Eau Athenienne kis alak . . . 6.—</p> <p>516 » » nagy alak . . . 12.—</p> <p>517 Eau de Quinine kis » . . . 6.—</p> <p>18 » » nagy » . . . 12.—</p> <p>519 Glycerolé au Rhum & Quinquina . . . 8.40</p> <p>521 Eau de végétale de violettes . . . 8.40</p> <p>Brillantín.</p> <p>542 Hosszu köcsögökben . . . 2.40</p> <p>543 Kicsi 12 virágillatban . . . 3.—</p> <p>645 domboru . . . 7.20</p> <p>600 Folyékony . . . 3.60</p> <p>627 » üveg dugóval . . . 4.80</p> <p>Cosmetiques. Rudakban, szőke, barna és fekete.</p> <p>642 » » . . . —.70</p> <p>641 » » . . . 1.40</p> <p>636 » » . . . 1.80</p> <p>645 » surfín piros csomagolás . . . 1.20</p> <p>646 » » . . . 1.80</p> <p>689 » pléh hüvelyekben . . . 7.20</p> <p>Bajuszpedró.</p> <p>555 Nemzeti dobozokban . . . 1.20</p> <p>556 » » nagy . . . 2.64</p>	<p>554 Nemzeti ércdobozban . . . 1.44</p> <p>553 Nagy pléhdobozban . . . 1.—</p> <p>549 » üvegekőcsög üveg dugóval . . . 1.60</p> <p>548 » » parafadugóval . . . —.90</p> <p>564 » » üveg dugóval nagy . . . 3.60</p> <p>Extraits.</p> <p>500 Essence concentrée kis alak . . . 4.80</p> <p>501 » » közép » . . . 5.40</p> <p>504 » » nagy » . . . 7.20</p> <p>502 » » legnagyobb alak . . . 9.60</p> <p>Bandolines.</p> <p>547 Bandolin fixateur . . . 3.60</p> <p>633 » » kisebb . . . 1.80</p> <p>Hajolaj különböző virágillatban.</p> <p>558 Huíte philocome . . . 3.—</p> <p>559 » Societé hygienique . . . 4.80</p> <p>557 » Dió olaj . . . 2.80</p> <p>Szakáltusoch.</p> <p>576 fekete, barna és szőke . . . 2.—</p> <p>577 » » » tükrörel . . . 4.80</p> <p>és kefével . . . 4.80</p> <p>Crème nutritive virágillatban.</p> <p>591 kis minőség . . . 3.—</p> <p>992 közép » . . . 4.80</p> <p>638 nagy » . . . 6.—</p>	<p>Nigrine végétal. frt. kr.</p> <p>573 fekete, barna, szőke . . . 18.—</p> <p>648 Ricard hajfestőszer szőke, barna és fekete berendezéssel . . . 18.—</p> <p>580 Aqua amarell hajfesték kicsiny . . . 12.—</p> <p>Fogpparat.</p> <p>532 á la Botot kicsiny . . . 4.80</p> <p>510 ogpasta Odontin Dosisban . . . 4.80</p> <p>Dr. Rob Greensill Paris.</p> <p>531 Szájviz . . . 3.—</p> <p>534 Fogszépitő . . . 3.—</p> <p>539 Fogpasta . . . 2.40</p> <p>Diversi.</p> <p>536 Fogpor Dr. Heider fehér és rózsaszín . . . 2.40</p> <p>538 kisebb Dr. Heider . . . 1.20</p> <p>593 Fogsepek Wan Boskirtól . . . 1.80</p> <p>Eau de Cologne.</p> <p>602 I. Minőség . . . 3—6 12.—</p> <p>608 II. » . . . 2.40 4.80</p> <p>I. » literenként . . . 2.50</p> <p>II. » . . . 1.90</p> <p>A hamburgi legjobb borotváló szappan . . . —.60</p>
--	---	---

DANKOVSKY ISTVÁN

hajkereskedése és gyára

Budapest, V. ker., Józseftér 2. szám.

Legnagyobb raktár hajból és illatszerekből

ugy nemkülönben

hajfonatok, női hajválasztékok, utcai és színházi parókák és szakálak hajból.

A fodrászathoz szükséges minden eszköz és cikk:

gazdag választék

valódi angol gerebenek, kartácsok, hajfodorító-vasak és haj-sütőgépek, sörtetisztító-gépek, fodrász-fésűk és ollók, fodrász és hengerkefék, parókafejek, pipere berendezések stb. stb.

Különlegességek uri-, női- és félpárókákban.

Hajlánczok és mindennemű hajfonó munkák saját gyarából.

ILLATSZEREK NAGYBANI ELADÁSA.

Fodrászoknak ismét eladásra vagy saját használatra különösen ajánlatosak.

Tisza-ujlaki bajuszpedró, brillantine, bandoline viasz hajkenőcsök, dióolaj, hajolaj
Vianigre de Toilette, Eau de Quinine és más mindenféle fejmosószesz, szakáltus
hajfestőszer stb. a legjobb minőségben és legolcsóbb áron kaphatók.

Legjobb minőségű borotváláshoz való szappan Columbus 42 kr. . Hamburgi kilója — frt 60 kr.
Kettős arozfeoskendő darabja 1 frt 50 kr. — 1 „ 80 kr.-ig.

Kívánatra árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.